

Kisváros nagyvárosi allűrökkel – szoktuk mondogatni Székelyudvarhelyre. Sportban egészen jól sikerült az év, a közéletben kicsit felkavartuk néha az állóvizet, hogy ne unatkozzunk, kulturális szempontból pedig nagyon igyekezett a város felzárkózni a hasonló méretű, vagy nagyobb erdélyi magyarlakta településekhez.

A kultúra ízlésfüggő, van, akinek a kocsmai jazz a menő, másnak a nagyszínpad a bejövő, illetve van, aki mindenevő. Mindent összevetve színház, a múzeum és a táncműhely produkciói számítanak talán a leglényegesebbeknek, de az irodalom is egyre nagyobb hangsúlyt kap.

DráMA: a Bánk banánja bánja

A Tomcsa Sándor Színház elmúlt éve már csak azért is sikeresnek mondható, mert egy év kihagyás után sikerült újra megszervezni a dráMA fesztivált – ennek mind a nézőszáma, mind a hangulata azt sugallta, hogy nem kellene egyik évben sem kihagyni a néhány napos színházi találkozót. Olyan produkciókat láthatott többek között az udvarhelyi közönség, mint például a Szeretik a banánt, elvtársak? vagy az Újvidéki Színház [Bánk bánja](#).

Az elmúlt naptári évben a [Háztűznéző](#), a [Nélkül](#), illetve a Tóték előadás voltak a fő, nagyszínpadi darabok. A tavalyelőtthöz képest, amikor nem saját produkcióval, hanem egy importált színészekkel és rendezővel összehozott kabaréval szórakoztatta a polgármesteri hivatal az óévbúcsúztatókat, idén a színház Pletyka című bohózzattal kényeztette szilveszterkor közönségét, amiből még [jónéhány előadás](#) [hátravan](#).

Anna a bálban

Az Udvarhely Néptáncműhely legnagyobb dobása az Össztánc Ősszel volt, ezenkívül egy kedves gyerekelőadást, [Az aranyszörű bárány](#) t mutatták be és játszották, az azóta tragikusan

fiatalon és

[nagyon hirtelen elhunyt Nagy](#)

[Kopieczky Kálmán rendező](#)

munkáját.

[A bál](#)

című előadást pedig többször is nagy sikerrel játszotta a csapat.

A Haáz Rezső Múzeum fennállása óta legmonumentálisabb, a szakma és a turistaút-ajánlók által is elismert kiállítását hozta tető alá: az [Anna – Asszonyors a XX. században](#) május óta „fut” és még [idén márciusig látogatható lesz.](#)

A múzeum számára a 2016-os év is nagyon fontos, hiszen várhatóan megtörténik a várva-várt átköltözés a Haberstumpf-villába.

Olvasunk a kocsmában

A könyvtár is fejlődésen ment át – ami picit eltér a korábbi évektől, az talán az, hogy a könyvtár polcain egyre nagyobb helyet hasítottak maguknak az utóbbi hónapokban a kortárs magyar prózaírók. Elképzelhető, hogy ehhez a G. Café és a könyvtár író-olvasó találkozói is hozzájárultak, de az igény mindenképpen nőtt a kortárs magyar irodalomra.

A G. Café tavaly is előrukkolt a [G. Feszttel](#), ami főleg koncertekből és kocsmaszínházból állt – nemcsak **Kapát, Pepét és Katona Lacit** láthattuk a színpadon idén, hanem a felolvasószínházak is folytatódtak, a [Csodálatos vadállatok](#) például nagyon erős volt.

Murányi Sándor Olivér 2015-ben olyan neveket hozott a G-be beszélgetni, mint [Bartis Attila](#), [Filip Florian](#), [Kemény István](#)

, Darvasi László, Grecsó Krisztián, Kerékgyártó István, Kovács András Ferenc, Fried István, Bodor Ádám vagy Muszka Sándor.

Fülön a csípő

Ha már a koncertekről szó került az imént, ne menjünk el amellett, hogy néhány Kárpát-medence-szerte ismert zenekar is fellépett városkánkban: ilyen volt a *Kowalsky meg a Vega*, az *Irie Maffia*, az *Ismerős Arcok*

vagy a

[Moby Dick](#)

. A

[helyi zenekarok](#)

is

[egyre jobban](#)

harapnak, mindegyikük elég rendszeresen koncertezik, alakult egy új banda is, a *Friday Rehab*

, a fiatalabbak pedig többek között a

[Peron Music Tehetségkutatón mutathatták meg tudásukat.](#)

A Székelyföldi Filharmónia is járta tovább az útját, a Class Jazz Feszt és az Őszi Zenei kavalkád mellett minden hónapban egy nagyobb hangversennyel, illetve legalább egy-két kamarazenei koncerttel örvendeztette meg közönségét – ebbe a műfajba illeszkedik a Harmonia Cordis által szervezett klasszikus [gitárfesztivál](#) is.

Nemcsak néztünk, láttunk is

S ha már azt írtuk, hogy filmszínházmuzsika, akkor említsük meg azt is, hogy több helyi filmes több filmjét is bemutatták 2015-ben televízióban, de főleg helyi vetítéseken – ilyen volt Jakab Ervinnek a Nagy-Küküllőről forgatott filmje, Fazakas Szabolcsék alkotása, a Vasparipával a Székelyföldi Legendáriumon, illetve Simó Ibolya [Tökéletes befektetés](#) e.

A könyvtár ilyen szempontból is etalon, hiszen dokufesztet is tartott Szabó Károly, illetve rövidfilmfesztivál is volt, nem beszélve azokról a napokról, amikor [visszatért a mozihangulat](#) is

[egy kicsit Udvarhelyre](#)

Az Udvarhely Tavasza mint átfogó rendezvénysorozat, idén is felölelt egy csomó olyan rendezvényt, amit az intézmények vagy egyesületek külön-külön is megtartottak volna, illetve kiegészítette ezek sorát. Kultúrcsemegéből tehát nem volt hiány, a nagy kérdés csak az, hogy mi és ki, illetve hol és kinek számít csemegének, na meg ki lakott jól és ki maradt éhesen.